

117
ALLE MULIGE ROLLER.

Vaudeville i 1 Akt af Erik Bøgh.

Musiken af Joseph Gläser.

(Casino 1857.)

Tempo di Marcia.

I. *f*

p

Fritz. 1. Det er af - gjort en Mand bør ej
Eline. 2. Ja Hr. Rid - der, se til: vi skal

vi - ge, naardet gæl - der at sky - de og slaa; men er Ta - len om List og In -
 vin - de! *F:* Paa dit Mod nu vor Lyk - ke be - ror. *E:* Kan jeg an - det end bli - ve Helt.

tri - ge trækker vi dog det kor - te - ste Straa. Da har Kvin - den et Mod u - den
 in - de her, hvor Sej - e - rens Pris er - saa stor? He - le Pla - nen jeg har alt her.

Li - ge. *E:* Da bør hun i - mod Fjen - der - ne gaa. Da bør Hel - ten fra Kamp - plad - sen
 in - de. Den er lagt, giv kun Agt paa mit Ord! Min Hr. Rid - der, vor Sag skal vi

vi - ge og for - la - de sig trygt paa den Smaa. *E:* Da bør Hel - ten fra Kamp - plad - sen
 vin - de, naartil mig Du det He - le be - tror. *F:* Ja, er Ta - len om List og In -
E: Min Hr. Rid - der, vor Sag skal vi
F: Ja jeg ved, at du er en Helt.

vi - ge, og for - la - de sig trygt paa den Smaa.
 tri - ge, trækker vi dog det kor - te - ste Straa.
 vin - de, naar til mig du det He - le be - tror.
 in - de i din Haand jeg min Skæbne be - tror.

f

Allegretto. *f* *Kinkel. mf*

II. Nej vil No-gen vi-de, hvad det er at slide paa sit

gode Huld og sit Hu-mør, og vil no-gen vi-de, hvad en Sjæl kan li-de, og en Krop kan dø-j-e, før den

dør; og vil No-gen læ-re, hvad det er at bæ-re al-le Slags Mali-ce og Mal-heur, det kan

han er fa-re i en Ti-me ba-re, naar han blir The-a-ter-di-rek-tør. *f*

Allegro. *p*

Den vil ha Forskud, og den Gra-ti-a-le, den lider U-ret, og

den gør Ka-ba-le, den har et For-fald, og den gør Skanda-le, In-gen vil ly-stre, men

poco a poco rit.

Al - le be - fa - le, Al - le er Kunstnere, Hel - vedes Ka - le! Aa, geni - a - le, gale, gale!

Allegretto, Tempo I.

Nej vil no - gen vi - de, hvad det er at sli - de paa sit go - de Huld og sit Hu - mør, og vil

No - gen vi - de, hvad en Sjæl kan li - de, og en Krop kan dø - je, før den dør, og vil

No - gen læ - re, hvad det er at bæ - re al - le Slags Ma - li - ce og Mal - heur, det kan

han er - fa - re i en Ti - me ba - re, naar han bli'r The - a - ter - di - rek - tør.

Allegro.

ff „Hr. Direktør, er dette nu en Rol - le? Jeg la'r mig

p *meno mosso e lamentabile*
 ik - ke bruge som Sta - tist.“ „Hr. Direktør, jeg kan sgu ik - ke hol - de den Læ - sen

a tempo legg.
 ud, den dræber mig til - sidst.“ Hr. Direktør! *f* Vil de ta' Li - vet

a' mig? at spille gammel *f* har jeg ikke lært.“ *f* Hr. Di - rek -

p tør, den Kærling gir jeg fra mig. At være simpel, falder mig saa svært. Ak! Ak! Ak! Ak!

Vivace.

Deter Toner, dertil - hø - rer man et Vrøvl af Re - gis - sø - rer og Or - ke - ster - di - rek - tø - rer, Pynte - ko - ner

og Fri - sø - rer, Lappe - skrædde - re, Soufflør - rer, Po - li - ti og Kontrol - lø - rer, A - bonnenter og Grati - ster,

Brandma-jo-rer, Jour-na-li-ster, Dig-te-re og Kompo-ni-ster, Vir-tu-o-ser, Ho-bo-i-ster,

Allegretto, Tempo I.
Ma-ski-ni-ster og Lampi-ster og Ko-ri-ster og Sta-ti-ster Puh! Ja vil nogen vide, hvad det

er at sli-de paa sit gode Huld og sit Hu-mør, lad ham saa pro-be-re paa at

di-ri-ge-re en The-a-ter-trup, som det sig-bør! det er et E-len-de, det maa

jeg be-ken-de, jeg er ganske ø-de-lagt og ør, men lad ba-re den-ne Vin-ter

faa en En-de, saa skal Fanden være Di-rek-tør! Ja lad ba-re denne Vinter faa en En-de, saa skal

Fan-den væ-re Di-rek-tør. *ff*

III. *Allegretto.* *Flins.*

p

1. Ves Du kæn - ner Kær.li - he - dens
 2. Ak, jæ ser kon ham aa in - te
 3. Al - le Da - mer - ne di ku - re

Flamme, o, saa hør mit Hjertes Fryd aa Held! aa ves in - te, saa æ de de
 An - ned; sik.ke Øj - ne, ja, aa sik - ked Smil! Aa saa ta - ler han saa pænt og
 te ham: aah, der æ ed Rend den he - le Da! Aa saa snart man ba - re prutter

Samme, Du ska hø - re de i - li - e - vel. Der æ En, som æ min Drøm om
 dan - ned, aa saa æ han al - tid saa sjang - til. Da Liv - jæ - ger - ne for - gan - gen
 mæ ham, slaar han li - e straks de Hal - le a. Sikken Kæ - re - ste! Nu ha jæ

Nat - ten, aa om Da' - en svæver faa mit Blik: de æ Ham, der staar i Hundre - de aa
 Maa - ren, trak for bi... Vo han va sød og næt! Aa paa Bal ha han nu al - le - ti - der
 hat en hal Snes pæ - ne Fri - e - re, men Naj - maa jæ be om Ham i Hundre - de aa

At - ten der paa Ø - sterga - de i den ny Bo - tik, de æ ham, der staar i Hundre - de aa
 vaa - ren den sjang - ti - le - ste, vo jæ in - nu ha væt, aa pa Bal ha han nu al - le - ti - der
 At - ten He - le Resten maa di gærne ha faa maj, maa jæ be om ham i Hundre - de aa

At - ten der paa Ø - sterga - de i den ny Bo - tik.
 vaa - ren den sjang - ti - le - ste, vo jæ in - nu ha væt.
 At - ten! he - le Resten maa de gærne ha faa maj.

Allegretto.

Rinket.

IV.

Introduction for the piano part, marked *f*. It consists of two staves (treble and bass clef) in 6/8 time, featuring a rhythmic pattern of eighth and sixteenth notes.

1. Man
2. Og
3. Og
4. Selv
5. Nej,

tror jo i Reglen, man selv er normal, men (det maa de ik-ke be-tro no-gen Anden!) hvis
 hver Gang jeg ser paa den knejsende Flok af Smaafolk, der gaar og gør Nar ad de Mange, for
 saa er jo næsten En hver bleven bidt af ga-le Par-ti-mænd, der al-le vil raa-de. Til
 Da-mer-ne har de-res Svag-hed. Om og de er de-for-standigste Væsner paa Kloden, saa
 Ver-den er rig-tig-nok højst ku-ri-øs, men ta'r man det praktisk, hvad gør det saa, en-ten et

Ver-den er klog, saa maa jeg væ-re gal, for jeg sy-nes den er to-talt fra For-standen. Men
 hvem de er sta-dig til Nar, har jeg nok, jeg sy-nes: jeg ser mig i Spejl, og blir ban-ge. Det
 Ven-stre-dér raaber man paa Dy-na-mit, til Høj-re paa Ex-e-ku-tion u-den Naa-de, og
 vi-ser jo Mo-de-jour-na-ler-ne dog: at Gal-ska-ben al-tid hos dem var paa Mo-den. Snart
 Ho-ved har den el-ler den Skru-e løs, naar ba-re manskjuler det for Pa-ti-en-ten! I

da mi-ne Blik-ke nu ik-ke kan kik-ke her- ind for at fin-de, hvor
 er jo et gru-e-ligt trøs-tes-løst Sku-e: de præ-g-ti-ge Ho-der, der
 da de Loy-a-le som de Ra-di-ka-le be-vi-ser hver Dag, at de
 Bom-be Chignon-er, snart Staal-traads-bal-lo-ner, snart Skør-ter saa snæv-re som
 mit Per-so-na-le gør In-gen Skan-da-le, ti at spil-le klog, det gør

Føj-len maa lig-ge, det er maa-ske, en fiks I
 mangler en Skru-e. De er, min Tro, snart le-gi-
 An-dre er ga-le- jeg maa jo tro, dem beg-ge-
 som Pan-ta-lo-ner. Op rig-tig talt: Er det nor-
 net op de Ga-le til Æ-res-sag og Ynd- lings-

de!
 To-
 malt?
 fag.
f

Conclusion for the piano part, marked *f*. It features a final chord and a repeat sign with first and second endings.

Andante con moto.

124

Fritz.

V.

1. Nu har jeg i et helt Aarstid stude-ret El-sker fa-get, og jeg har al-tid
 2. Men ak, det va-rer, som Du ved just ik-ke længe fø-rend man trættes af den
 gjort mig Flid og af og til be-ha-get; jeg har grædt, jeg har lidt, jeg har
 Sa-lig-hed, som hen-tes fra Suf-flø-ren; snart en glø-den-de Bøn til en
 stormet og stridt, jeg har ra-set som sel-ve Or-lan-do; jeg har suk-ke-t saa ømt, jeg har
 aandrig og skøn El-sker in-de jeg im-pro-vi-ser-te, og til Gensvar jeg fik et for-
 sværmet og drømt, jeg har knælet og kyst paa Kom-man-do; jeg har for-lo-vet mig saa tidt som
 tryl-len-de Blik og et Suk, som kun Hjærtet suf-fler-te; ja til-giv, hvis en Fejl det var, og
 No-gen kan for lan-ge, jeg tror om-trent i Gen-nem-snit hver Af-ten et Par
 tæn-k blot paa den sto-re Ge-vinst at faa et El-sker-par, der el-sker con a-
 Gan-ge. *p*
 mo-re!